

Uit het Woord der Waarheid

Gratis Bijbelstudieblad voor jong en oud

Jaargang 77 • nummer 10 • oktober 2022

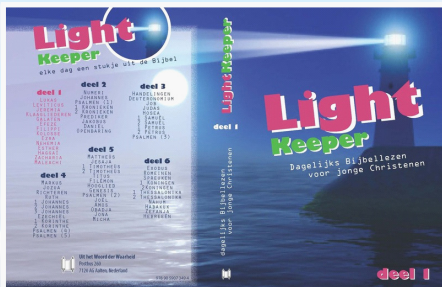
INHOUD

<i>De weg die U ging (gedicht)</i>	<i>217</i>
<i>Bevrijd voor God – Romeinen 5-8 (22)</i>	<i>218</i>
<i>Christus, onze Verlosser (4)</i>	<i>221</i>
<i>Opname en verschijning (2, slot)</i>	<i>223</i>
<i>De broodbreking in dagen van verval</i>	<i>227</i>
<i>Bidden in de bidstond</i>	<i>228</i>
<i>In Christus Jezus zijn</i>	<i>233</i>
<i>Het stille wonder</i>	<i>235</i>
<i>U bent niet onder de wet, maar onder de genade</i>	<i>236</i>
<i>Gelegenheden om Hem te dienen</i>	<i>237</i>
<i>Het hart van de vaders</i>	<i>240</i>

Lightkeeper

Dagelijks Bijbel lezen voor jonge Christenen.

De Lightkeeper is een Bijbels dagboek voor tieners. Op termijn kunnen jongelui zo aan de hand van 6 dagboeken de hele Bijbel doorwerken. Elke dag-meditatie is voorzien van een leesrooster met een stukje Bijbelse uitleg, bemoediging, vragen, wetenswaardigheden en dergelijke.

In dit eerste deel staan de boeken: Lukas, Leviticus, Jeremia, Klaagliederen, Galaten, Efeze, Filippi, Kolosse, Ezra, Nehemia, Esther, Haggai, Zacharia en Maleachi.

Bestelcode: 349-4

Prijs: € 18,95

Kijk gerust op onze website www.uhwdw.nl voor ons aanbod aan dagboeken.

Colofon

Redactie- en administratie-adres:
Stg. Uit het Woord der Waarheid
Postbus 260, 7120 AG Aalten

Abonnementen en lektuurbestelling:

Tel. 0543 - 47 17 46
E-mail: bestel@uhwdw.nl
IBAN: NL44 INGB 00 00 92 46 08

Algemene info, redactie en doorstorting giften (vertrouwelijk):

Tel. 0543 - 47 88 43; fax 47 88 42
E-mail: info@uhwdw.nl

ISSN: 1384-735X

Giftenrekeningen:

IBAN: NL56 INGB 00 00 72 36 02
BIC: INGBNL2A* (ANBI aftrekbaar)

Voor persoonlijke behoeften:

IBAN: NL37 ABNA 04 22 21 00 48
BIC: ABNANL2A* (ANBI niet aftrekbaar)

*Voor betalingen vanuit buiten Europa de BIC vermelden s.v.p.

Websites:

- Uitgeverij: www.uhwdw.nl
- Bijbelse artikelen en MP3-lezingen: www.debijbelvoorjou.nl
- Info i.v.m. werk van de Heere in binnen- en buitenland, hulp aan armen, noodhulp e.d.: www.uhwdw-fcs.nl

Alle prijzen zijn excl. verzendkosten.

© foto omslag: AdobeStock

© foto's binnenzijde: Pixabay

De weg die U ging

U wist wat, Heer', Uw Vaders wil was;
Zijn Woord te doen, maakt' U verblijd.
Het was Uw vreugd' dat te vervullen,
waar U ook was, op elke tijd.
Die vreugde wil ik met U delen,
met U, mijn liefdevolle Heer'.
Wat is het goed bij U te blijven,
omdat ik zo veel van U leer.

De blijdschap die er in Uw hart was,
werd niet vertroebeld, maar bleef rein
ondanks Uw lijden en Uw smarten;
steeds kon Uw Vader met U zijn.
Wilt U mij deze vreugde geven,
zodat vertrouwend, dag aan dag,
ik steeds mijn oog naar U mag richten,
in strijd zo overwinnen mag.

Met tranen hebt U hier gewandeld
en zo het zaad gestrooid op aard'.
Hoe spoedig zult U de verlost
rijk oogsten, want U bent het waard!
De vrucht van al Uw moeit' en lijden,
hoe groot en heerlijk zal die zijn!
Als Uw verlost om U heen staan,
hoe zal dat, Heer', Uw hart verblij'n!

Walter Keune

Bevrijd voor God – Romeinen 5-8 (22)

Onze verantwoordelijkheid

We mogen nu niet de conclusie trekken dat we met de ene natuur God kunnen dienen en met de andere natuur de zonde. Nee, wat Romeinen 7:26 zegt, is niet de normale toestand van een gelovige, maar slechts een vaststelling dat beide naturen actief zijn. Wij dragen er zelf de verantwoording voor welke natuur we de ruimte geven, welke van de twee we voeden. Daarover zegt Petrus dat we 'om de overige tijd in het vlees niet meer te leven naar de begeerten van mensen, maar naar de wil van God. Want in het verleden hebben wij tijd genoeg [bested] aan het volbrengen van de wil van de volken door te wandelen in losbandigheid, begeerten, dronkenschap, zwelgpactijen, drinkgelagen en misdadige afgoderijen' (1 Petr. 4:2-3). De verleden tijd hoort bij de oude natuur. Wij willen nu door de Geest wandelen (Gal. 5:16) en we houden Gods geboden met liefde, want we wandelen niet meer naar het vlees, maar naar de Geest (Rom. 8:4). We hebben erkend dat dat niet door eigen kracht kan, maar alleen door de Redder. De kracht zelf wordt dan in hoofdstuk 8 beschreven.

Samenvatting van hoofdstuk 7

In de verzen 1-6 van dit hoofdstuk wordt ons de leer van de bevrijding voorgesteld. Daarna zagen we in de verzen 7-13 dat door de wet erkenning van de zonde ontstaat. De verzen 14-25 ten slotte schetsen ons de ervaringen van een opnieuw geboorene, maar nog niet bevrijde ziel, die dan uiteindelijk wel bevrijd wordt. Daarbij heeft ze vier dingen geleerd:

- In mij woont niets goeds.
- Ik heb geen kracht om het goede te doen.
- Ik heb twee naturen.
- Bevrijding kan alleen door de Heere Zelf plaatsvinden.

De kracht van de Heilige Geest

Nu willen we in hoofdstuk 8 bekijken hoe we – om bij het beeld van de meeuw te blijven – kunnen 'vliegen'. De eerste drie verzen van dit hoofdstuk vormen een samenvatting van de hoofdstukken 5-7.

In vers 1 wordt hoofdstuk 5:12-21 samengevat. Omdat er geen veroordeling is voor hen die in Christus Jezus zijn, is er ook geen verdoemenis meer voor mij, zelfs als ik zondig, want ik ben met de Heere Jezus één plant geworden en God ziet mij in Hem. En als ik zondig, mag ik zeggen: de Heere Jezus heeft mij net zo lief als toen Hij voor mij stierf. Ik ben in Christus.

In vers 2 zien we de doelstelling en de uitkomst van de lessen uit hoofdstuk 6: 'Want de wet van de Geest van het leven in Christus Jezus heeft mij vrijgemaakt van de wet van de zonde en de dood'. Deze beschrijving van de bevrijding laat zien dat een kracht die overal boven staat, mij vrij heeft gemaakt van een kracht die minder krachtig was. De hoogste kracht is de wet van de Geest van het leven in Christus Jezus. Je kunt het vergelijken met een magneet die sterker is dan de aantrekkingskracht van de aarde en daarom metalen delen aantrekt. Deze wet van de Geest van het leven heeft de Heilige Geest als Krachtbron. Die blijft in de hoofdstukken 6 en 7 nog buiten beschouwing; de Heilige Geest wordt daar geen enkele keer genoemd. Hij wordt in hoofdstuk 5:5 genoemd en nu hier weer in hoofdstuk 8 – en wel 19 keer. Dat laat zien dat hoofdstuk 5 en 8 chronologisch samenvallen, dus niet na elkaar beleefd moeten worden.

Deze Krachtbron geeft input en aansporing aan het nieuw leven in mij. Dat is ook een wet – 'de wet van de Geest van het leven'. Dit leven werkt volgens bepaalde regels. Het is het opstandingsleven van de Heere Jezus, dat Hij op de dag van Zijn opstanding in de discipelen blies (Joh. 20:22). Het is dat waarover de Heere

in Johannes 10:10 sprak: 'opdat zij leven hebben en het overvloedig hebben'. De Heilige Geest is de Krachtbron van dit leven in mij. Zo heb ik de bevrijding van de macht van de zonde gevonden (verg. Rom. 6:14). De Heilige Geest neemt Christus en plaatst Hem voor mijn ziel. Hij verdringt iedere andere kracht. Dat is genade – en geen wet!

Vers 3 vat nu het zevende hoofdstuk samen: 'Want wat voor de wet onmogelijk was'. Wat was er dan onmogelijk voor de wet? Ten eerste was het voor de wet onmogelijk om leven te schenken; ten tweede kon ze de zondaar niet rechtvaardigen en ten derde was ze niet in staat om de ziel een voorwerp te geven – namelijk Christus – waardoor ze alles wat de oude natuur wil, kan weigeren. Maar God kon dit allemaal bewerken. Hij deed het door 'de zonde in het vlees te veroordelen'. De zondige natuur in mij werd door het werk van de Heere Jezus aan het kruis verdoemd. En als nu de zonde in mij opkomt – en dat gebeurt – dan kan ik zeggen: 'Heere Jezus, U bent daarvoor gestorven en voor allen veroordeeld'. Ik kijk naar Hem en ga gelukkig verder, ik 'vlieg'! Dat is de oplossing. In hoofdstuk 7 houd ik een grote spiegel vlak voor mijn gezicht en zie ik alleen mezelf, niets anders. Maar dan komt hoofdstuk 8:1-3. Daar staat opnieuw iets vlak voor mijn gezicht – maar het is Christus! Ik ben opgehouden om aan mezelf te denken. Ja, 'ik wil in plaats van aan mezelf te denken in de zee van liefde zinken'. Dan kan ik mezelf volledig vergeten en met de dichter zeggen: 'Ik voor U en verder niets'. Dat is de bevrijding in de praktijk van het christenleven!

(Wordt vervolgd).

Karl-Heinz Weber

Christus, onze Verlosser (4)

'De hemelen, waaruit wij ook de Heere Jezus Christus als Heiland verwachten, Die het lichaam van onze vernedering veranderen zal tot gelijkvormigheid aan het lichaam van Zijn heerlijkheid' (Fil. 3:20-21). Daar zien we hoe heerlijk volkomen de verlossing zal zijn die Hij al bewerkt heeft voor de Zijnen. Die is zó volkomen dat niets van ons in de handen van de vijand zal blijven. *Geest en ziel en lichaam* zijn gered en zijn Zijn eigendom gemaakt. Als we dit werk in zijn hele omvang overzien, kunnen we vol overtuiging en met blijdschap in ons hart erkennen dat Christus onze *Verlosser* is. We mogen nooit vergeten tegen welke *hoge prijs* Hij ons heeft verlost om ons bij God te brengen. Wij kunnen zo gemakkelijk zeggen: *door Zijn bloed*. Maar hoe weinig beseffen wij de diepgaande, ontroerende betekenis van die woorden! Hoe weinig verdiepen we ons in het wonderbare feit *dat Hij Zichzelf gegeven heeft in de dood!*

Hij onderging de toorn die wij hadden verdiend. *Hij* werd 'voor ons tot zonde gemaakt, opdat wij zouden worden gerechtigheid van God in Hem' (2 Kor. 5:21). Als we dit overdenken, zal zeker de uitroep van bewondering voortdurend in ons hart klinken:

'Hem Die ons liefheeft en ons van onze zonden gewassen heeft in Zijn bloed, en ons gemaakt heeft tot een koningschap, tot priesters voor Zijn God en Vader, Hem zij de heerlijkheid en de kracht tot in alle eeuwigheid! Amen'¹ (Openb. 1:5-6).

¹ We kunnen in dit kader niet verder ingaan op het bredere aspect van verlossing. Christus heeft ook voor alles de dood gesmaakt (Hebr. 2:9), daarom is alles onder Zijn hoofd samengebracht en zal aan Hem onderworpen worden (Ef. 1:10; Hebr. 2:8). Er wordt ons ook nadrukkelijk verteld dat Hij de hele akker heeft gekocht (Matth. 13:44) en dat Hij het recht op alle mensen heeft verkregen (2 Petr. 2:1) [opmerking redactie: hetgeen, zoals we al hebben gezien, niet inhoudt dat allen daadwerkelijk verlost worden].

Zijn eigendom

Wat zijn nu onze verantwoordelijkheden als verlost mensen? Alereerst het erkennen dat wij het eigendom zijn van Hem Die ons verlost heeft. Deze waarheid wordt ook in het Oude Testament al herhaaldelijk duidelijk gemaakt:

'Maar nu, zo zegt de HEERE, uw Schepper, Jakob, uw Formeerder, Israël: Wees niet bevreesd, want Ik heb u verlost, Ik heb u bij uw naam geroepen, u bent van Mij' (Jes. 43:1).

Daarom verwijst de apostel Paulus zo vaak naar zichzelf als slaaf (Grieks: 'doulos') van Jezus Christus. De Heere Jezus heeft in Zijn wonderbare genade en liefde onze losprijs betaald; daarom heeft Hij het volledige recht verworven op alles wat wij zijn en hebben. Wij zijn voortaan *Zijn eigendom*. Maar dat omvat een tweeledig aspect: *voorrecht* en *verantwoordelijkheid*.

Voorrecht

Wij hebben het *voorrecht* om Christus toe te behoren, om van Hem te zijn, om met bijzondere banden met Hem verbonden te zijn (want Hij heeft de Gemeente liefgehad en Zich voor haar overgegeven). Daarom zijn wij de bijzondere voorwerpen van Zijn zorg, genegenheid en liefde. Wij zeggen nu in de taal van het Hooglied: 'Mijn Liefste is van mij en ik ben van Hem ... Ik ben van mijn Liefste en Zijn begeerte gaat naar mij uit' (Hoogl. 2:16; 7:10). Hoe liefelijk en gezegend is de gedachte dat Hij – door een recht dat niemand ooit kan betwisten – ons als Zijn eigendom heeft verworven!

Wat een rust geeft het aan onze ziel om te weten dat we van Hem zijn! In verdriet, ellende of verlies, als we wakker liggen in de nacht, als we verlaten zijn door iedereen om ons heen – wat een onuitsprekelijke troost om onze ogen dan op te heffen naar Hem en tegen Hem te kunnen zeggen: 'U hebt ons verlost, en wij zijn de Uwen – de Uwen voor eeuwig'.

(Wordt vervolgd).

E. Dennett

Opname en verschijning (2, slot)

In het eerste deel hebben we al diverse aanwijzingen in de Schrift overdacht die erop duiden dat er een verschil is tussen de komst van de Heere om de Zijnen op te nemen in heerlijkheid en Zijn komst met de Zijnen op aarde, in macht en heerlijkheid. In dit tweede deel laat de schrijver ons nog enkele andere punten ter overweging zien.

5. Johannes 5:29 vertelt ons dat er *twee opstandingen* zijn: 'zij die het goede hebben gedaan tot de opstanding ten leven, en zij die het kwade hebben bedreven tot de opstanding ten oordeel'. Zowel de oudtestamentische gelovigen als de Christenen die zijn gestorven, zullen opstaan ten leven bij de opname en de opstanding ten oordeel zal plaatsvinden bij de grote witte troon.

1 Korinthe 15:23 legt ons de chronologische volgorde uit waarin de opstandingen plaatsvinden: Christus als Eersteling, 'daarna die van Christus zijn, bij Zijn komst. Daarna is het einde, wanneer Hij het koninkrijk aan God de Vader overgeeft' (vs. 23-24). De volgende verzen leren ons ook dat er geen algemene opstanding van alle mensen is op hetzelfde moment. 1 Korinthe 15:43 spreekt over gelovigen die worden 'opgewekt in heerlijkheid' – dit kan niet op ongelovigen slaan. 1 Thessalonika 4:16 zegt: 'de doden in Christus zullen eerst opstaan', waaruit afgeleid kan worden dat zij die niet in Christus zijn, op een later tijdstip opgewekt zullen worden. Filippi 3:11 spreekt over de opstanding 'uit de doden' of: 'van tussen de doden uit', wat aangeeft dat sommigen die dood zijn, in die staat zullen blijven.

6. *De hoop van de Gemeente* is om in een hemelse sfeer met Hem en zoals Hij te zijn, niet om de verschrikking van de grote verdrukking te ondergaan voordat Hij verschijnt om Zijn aardse volk (de Joden) te bevrijden van hun vijanden.

7. De volgorde en de schikking van de belangrijkste gebeurtenissen aan het begin en het einde van het boek Openbaring onthullen ons de feitelijke volgorde van deze gebeurtenissen in de toekomst. In hoofdstuk 2 en 3 vinden we in de zeven brieven aan de gemeenten een aantal historische beschrijvingen van de huidige bedeling van de Gemeente. De opname vindt plaats vóór het hemelse tafereel dat beschreven wordt in hoofdstuk 4 en 5, van de vierentwintig oudsten die het Lam aanbidden voordat de oordelen over de aarde plaatsvinden. Het feit dat in hoofdstuk 19 de bruiloft van het Lam plaatsvindt in de hemel, versterkt het gezichtspunt dat de bruid (Gemeente) al is opgenomen in de hemel.

De volgende verzen beschrijven hoe de Heere bij Zijn verschijning komt om de naties te slaan en over hen te heersen. In hoofdstuk 20 volgt een beschrijving van het duizendjarige Vredrijk, daarna de grote witte troon, gevolgd door de eeuwige toestand in het begin van hoofdstuk 21. Het is veelbetekenend dat het woord 'gemeente' negentien keer voorkomt in de eerste drie hoofdstukken, maar daarna pas weer gebruikt wordt in het laatste hoofdstuk. Nergens gebruikt de Bijbel het woord 'gemeente' in een gedeelte dat verband houdt met de grote verdrukking.

8. Als de grote verdrukking oordeel zou brengen over gelovigen, dan wordt voorbijgegaan aan de waarheid dat *Christus en Zijn geheiligden allen uit één* zijn (zie Hebr. 2:11). Hoe kan God nu Christus oordelen? In de dag van de mens lijdt de Gemeente, maar in de dag van de Heere is de Gemeente in de hemel terwijl de mens op aarde lijdt.

9. De terugkeer van de Joden naar Israël en de stichting van de staat Israël in 1948 maakt de dispensationele verklaring van Gods wegen met de mensheid bijzonder geloofwaardig. De aan Israël gegeven beloften zullen letterlijk vervuld worden en niet geestelijk overgedragen worden op de Gemeente.

10. In Titus 2:13 – ‘in de verwachting van de gelukzalige hoop en verschijning van de heerlijkheid van onze grote God en Heiland, Jezus Christus’ – onderscheiden sommige commentatoren de opname (gelukkige hoop) van de verschijning. Het benadrukken van dit punt levert echter wel een moeilijkheid op, aangezien andere Godvrezende Bijbeluitleggers van mening zijn dat dit vers niet gebruikt kan worden om het verschil aan te tonen. W. Kelly bijvoorbeeld stelt dat wanneer in de Griekse taal ‘de ene bepaling bij de twee voorwerpen deze verbindt’, ze naar dezelfde gebeurtenis verwijzen.

Gelukkig helpt de Bijbel ons ook te begrijpen door het gebruik van typen of beelden (1 Kor. 10:6,11). In Genesis 5:24 lezen we: ‘Hench wandelde met God, en hij was niet meer, want God nam hem weg’. Dit vers spreekt van de opname van de Gemeente vóór het oordeel van de vloed. Het leven op aarde werd vernietigd, behalve voor degenen die met Noach in de ark waren – een beeld van het Joodse overblijfsel dat gered wordt, maar dat wel door de vloed/het oordeel gaat.

De rechtvaardige Lot en zijn gezin werden uit Sodom geleid voordat de stad vernietigd werd en dit laat zien hoe de Gemeente zal worden weggenomen voordat het oordeel plaatsvindt (Gen. 19).

Izaäk (een type van Christus) gaat tegen het vallen van de avond alleen naar buiten in het veld om zijn bruid (de Gemeente) te ontmoeten, die door de woestijn gereisd heeft (Gen. 24). Mozes' vrouw Zippora (type van de Gemeente) was verborgen in het huis van haar vader, terwijl God Egypte oordeelde en Israël bevrijdde – de Gemeente is veilig in de hemel, terwijl de wereld geoordeeld wordt en het trouwe Joodse overblijfsel er veilig doorheen geleid wordt.

De Bijbelgedeelten die de opname beschrijven, verklaren hoe de Heere persoonlijk voor ons terugkeert om ons tot Zich te nemen in het Vaderhuis en ons behoedt voor de komende toorn, voordat de Heere openlijk verschijnt om over deze aarde te heersen. In de gelijkenis van Lukas 12 wordt de slaaf gelukkig geprezen die wakend en wachtend gevonden wordt. Als we het besef kwijtrafen van de spoedige terugkeer van onze Heere, beginnen we 'de knechten en de dienstmeisjes te slaan' (vs. 45), terwijl 'ieder die deze hoop op Hem heeft, zich reinigt zoals Hij rein is' (1 Joh. 3:3).

Geoff Hawes

Verslag van een lezing in Catford, Engeland

De broodbreking in dagen van verval

De samenkomst voor de breking van het brood is *in principe* het samenkomen van alle Christenen in de eenheid van het lichaam van Christus. Iedere Christen heeft dus een recht om daarin te delen.

Maar tegelijk zijn wij in de huidige toestand van het Christendom geroepen om minutieus, trouw en met ijver de heiligheid van de tafel van de Heere te handhaven (2 Tim. 2:22).

Nu is de vergadering (of: gemeente) in geen enkel opzicht een vrijwillige bijeenkomst van Christenen die hebben gekozen voor de vergadering, want in dat geval zou zij een sekte zijn. **Het is, voor zover zo iets nu mogelijk is, het samenkomen van alle leden van Christus' lichaam.**

We moeten voldoende bewijs hebben dat zij die aan de broodbreking wensen deel te nemen, werkelijk Christenen zijn en dat hun wandel moreel gezien goed is, Christelijk. Wel, als zij gewoonlijk samenkomen met hen die de waarheden van het Christendom loochenen, zijn zij verontreinigd en dat is eveneens het geval als zij daar samenkomen waar immoraliteit wordt geduld.

Alleen een verschil in gemeentelijke overtuigingen is onvoldoende reden om een ziel buiten te sluiten. Maar als iemand de ene dag onder de broeders zou willen zijn en de volgende te midden van de sekten, dan zou ik dat niet toestaan en zo'n persoon niet toelaten, want in plaats van de vrijheid te gebruiken die hij heeft om te genieten van de geestelijke gemeenschap van Gods kinderen, wekt hij de indruk de orde in Gods huis te veranderen en zo de scheuringen onder Christenen te laten voortduren.

J.N. Darby (1881)

Bidden in de bidstond

Er wordt veel gesproken over de juiste manier van bidden tijdens de bijeenkomst tot gebed. Vaak wordt er gezegd dat korte krachtige gebeden het meest wenselijk zijn. Ieder zou dan zo'n gebed kunnen begrijpen en zonder inspanning instemmen en meebidden. Soms ook wordt het verzuimen van de bidstond toegeschreven aan het ontbreken van dergelijke korte gebeden.

Anderen bevelen aan om nieuwe gebedsonderwerpen te bedenken in verband met allerlei voorvallen in de naaste omgeving of uit verre regio's. Al deze overwegingen kunnen voortvloeien uit een oprecht verlangen om te streven naar dat wat goed en nuttig is in het bijeenkomen tot gebed.

Veel belangrijker en eigenlijk alleen belangrijk is echter wat Gods wil is. Zij die als de twee of drie vergaderd zijn in de Naam van de Heere Jezus, hebben het voorrecht om alle menselijke overwegingen te mogen laten varen en zich de oren te laten openen als mensen die onderwezen worden door Hem Die deze plaats van afhankelijkheid in gebed op aarde innam (Jes. 50:4-5). Dit is een heerlijk en groot voorrecht.

Het verlost ons van de gedachtegang van krampachtig goed willen bidden. Dit goed willen bidden staat dan in verband met de hoorders. Niet alleen is dit afhankelijk zijn een voorrecht. Het is een klemmende noodzaak. **Als de Heere Zijn belofte houdt en in het midden is, heeft Hij dan niet alleen het recht om Zijn tegenwoordigheid te laten voelen en heeft Hij ons dan niet heel veel te zeggen, opdat wij leren bidden?** Voor verslagen harten is er geen betere ervaring dan in Zijn tegenwoordigheid te zijn.

Alle broeders zijn het erover eens dat er veel verval en veel droevigs bij ons openbaar wordt. Wanneer wij dit ernstige feit als

iets gewoons aanmerken en samenkomen om een opgewekte en opbouwende bidstond te hebben, dan kan de tegenwoordigheid van Hem Die in de troon van Zijn Vader is, niet ervaren worden. De mooie liederen klinken wel; innige uitspraken kunnen gehoord worden; treffende zinnen worden er uitgesproken. Maar het geweten blijft op zijn gemak. Ja, al zou de aarde dreunen van eenstemmig gezang (Openb. 3:17; 1 Sam. 4:5), toch kan de Heere dan niet geven wat Hij zo heerlijk schenkt aan gebroken en verslagen harten (Jes. 66:2,5).

Ontwaakte gewetens geven oefeningen in het geestelijke denken over veel van dat wat de Heilige Geest bedroeft (Ef. 4:30). Die Geest is het Die aan de harten voorstelt hoe Hij, het Hoofd van de Gemeente, alles ziet en oordeelt. Al is er veel wat naar ons denken te prijzen is, Hij proeft het hart of er diepe eerbied voor de Heere is. Zo'n vreze des Heeren is niet: bevreesd of bang zijn voor onze God. Maar het houdt in: in alles rekening houden met wat Hij zegt, zonder te letten op onze eigen gedachten en gevoelens en meningen. Vreze des Heeren is: geloofsgehoorzaamheid, een gehoorzaamheid die doordringt in het hele bestaan van hen die Zijn eigendom zijn.

Moeten onze harten niet verslagen zijn als wij bedenken hoe de eigen wil in ons hele bestaan zoveel te zeggen heeft?! Wij zijn afgeweken van de eenvoudigheid van het geloof (2 Kor. 11:3b). Bij ons moet de beschaamdheid van aangezicht zijn. Wij hebben in heel veel niet gehoorzaamd (Dan. 9:7,10).

Wil dan de Heere toch in het midden zijn? Ja, Hij is daar waar Hij de twee of drie vindt die voor Zijn Woord beven en belijden willen voor Zijn aangezicht dat al dit droevige de werkelijke toestand is. Ons bidden is totaal zonder waarde als onze harten weigeren zich te buigen om dat te belijden wat Hij door Zijn spreken tot ons voor onze harten wil stellen. Zijn we haastig om ons gebeds-onderwerp in de bidstond de eerste plaats te geven, dan treedt

Hij terug en wacht Hij op ontwaakte gewetens. Alleen dergelijke ontwaakte gewetens noemt Hij 'gewenste mannen' (Dan. 9:23).

Dit is niet gewenst bij de velen die liever het geweten op z'n gemak laten en met ongeduld hun onderwerpen aan de orde willen stellen en die daarna zo spoedig mogelijk, na enige religieuze bevrediging, willen overgaan tot de orde van de dag en in hun bestaan voldaan zijn van nutteloze dingen, lege dingen in Gods oog, maar belangrijk in eigen ogen.

Het verootmoedigde hart stemt echter in met de belijdenis en terwijl de ziel zich daarbij vernedert, wordt de genade van de Heere werkzaam in het hart ervaren. Wat een ervaring! Bij ons is er beschaamdheid, bij Hem de getrouwheid, de onwankelbare liefde. Net zoals de verkwikkende dauw op de dorstige akker wordt Zijn genade gesmaakt in zo'n hart en wordt deze zonder vertoon meegedragen in ootmoed en waarheid. Er wordt een uitzicht geopend op de toekomst van Hem Die spoedig komt.

Nu is het niet meer belangrijk of de gebeden kort of lang zijn. Harten in Zijn tegenwoordigheid kunnen bidden: 'O God, genees haar toch' (Num. 12:13) en ook een lang gebed als van Daniël 9. Belangrijk is het om op te merken dat dit korte gebed 'genees haar toch' een aanhalen is van Gods eigen Woord in Exodus 15: 'Ik ben uw Heelmeester' (vs. 26) en dat het lange gebed van Daniël een aanhaling is van Gods eigen Woord in Jeremia 25:12.

Bij Mozes vinden we een ootmoedig zwijgen en een neerbuigen onder beschuldigingen in Gods tegenwoordigheid; bij Daniël zien we een zoeken in de woorden van de Heere naar Gods gedachten en dat terwijl Daniël in Babel was, in het vreemde land, verbannen uit Jeruzalem, zonder uitzicht, naar het zich liet aanzien. Diep boog hij zich neer, terwijl zijn hart de oefening in ver-

oetmoediging en schuldbelijdenis aanvaardt. Niemand op aarde gaf daar acht op. Maar in de hemel werd hij gekend als een zeer gewenst man.

Het kan zijn dat iemand te midden van zijn broeders geen vrijmoedigheid heeft om uit te spreken wat er in zijn hart omgaat aan verootmoediging en belijdenis. Door het Woord en de Heilige Geest kan er iets gezien en gevoeld worden van de oneer die de Naam van de Heere wordt aangedaan en kan er iets worden gekend van wat het Hoofd van de Gemeente tegen ons heeft (Openb. 2:4,14-15).

Maar de vrijmoedigheid kan ontbreken om het uit te spreken. Ook kan de gelegenheid ontnomen worden om het uit te spreken, door de sfeer waarin broeders haastig eigen gebedsonderwerpen over vele noden en zorgen op de voorgrond brengen. Dan komt het hart in gevaar zich te onttrekken aan zijn medebroeders in de gezindheid van Elia (1 Kon. 19:10). Dit gevaar kan alleen geweerd worden door de meerdere genade die door God gegeven wordt. Zo kan het amen van instemming er toch zijn op elk gebed (met uitzondering van verkeerd gebed, zie Jak. 4:3).

Wat nu het onuitgesproken gebed in verootmoediging en belijdenis betreft: **Hij Die de harten doorzoekt, weet wat de bedoeling van de Geest is** (Rom. 8:27). Als wij geloven dat de Heere tegenwoordig is, begrijpen wij dat ook de belijdenis en de verootmoediging door Hem worden opgemerkt die alleen maar in het hart zijn gewerkt; ons hart is dan met veel onuitgesproken nood voor Zijn aangezicht. Hij Die in het verborgen ziet, zal antwoorden, ten eerste door de vertroosting van de Heilige Geest, in het ondervinden van de tegenwoordigheid van de Heere Jezus, ten tweede in het Woord van Zijn waardering, want Hij waardeert de zwakke gevoelens en gebeden tot in eeuwigheid als reukwerk in gouden schalen (Openb. 5:8).

Hoe zwak zijn wij toch, om werkelijk in geloof samen te komen tot gebed voor Zijn aangezicht en om te volharden in de gebeden in geest en waarheid (Joh. 4:23-24). Ons wordt de gelegenheid gegeven om zo'n bidstond in geest en waarheid te leren kennen; die vinden we namelijk in Handelingen 4:24-30. Daar wordt God aangebeden in wat Hij door Zijn Woord geopenbaard heeft en in de Zoon als de Gezalfde van de Heere vervuld heeft en daar wordt gebeden omdat allen en alles tegen Hem, de Gezalfde, zijn.

Hij is echter buiten het bereik van alle vijanden als de verhoogde Knecht van de Heere. De tegenstand richt zich dus nu tegen Zijn getuigen, die wél onder het bereik zijn van de tegenstand. Tegenstand in geweld, tegenstand in de gedaante van een engel van het licht (2 Kor. 11:14-15). Deze tegenstand blijft er voortdurend en is er zelfs te midden van de broeders (2 Tim. 4:15; Hand. 20:30).

Hoeveel reden hebben wij om ons in diepe ootmoed neer te buigen en te vragen: 'Geef Uw knechten vrijmoedigheid vast te houden aan Uw Waarheid, om getrouwe getuigen te zijn, hoezeer wij ook gefaald hebben'. Zijn wondere genade heeft als voor een klein ogenblik vóór Zijn komst ons het licht van Zijn waarheid leren kennen (verg. Ezra 9:8 met Openb. 3:11). Laten we nu vol-

harden tot het einde, terwijl we ons neerbuigen in zwakheid met belijdenis en nederigheid. Tot zo iemand zegt Hij: 'Ik zal u maken tot een pilaar in de tempel van Mijn God'. Wat een uitnemende genade, die al ons denken overtreft!

M. de Jong

In Christus Jezus zijn

'Uit Hem toch bent u in Christus Jezus, Die ons geworden is: wijsheid van God en gerechtigheid en heiligheid en verlossing' (1 Kor. 1:30).

Velen die tot Christus kwamen om gerechtvaardigd te worden, hebben nooit voor de praktijk van hun leven tot Hem de toevlucht genomen voor heiligmaking. Maar de gelovige heeft in zichzelf geen kracht, hij kon zichzelf niet rechtvaardigen en kan evenmin in zichzelf tot heiliging komen. Anders zou hij zich immers in Gods tegenwoordigheid kunnen beroemen in iets van zijn natuurlijke vlees. In mijn eigen kracht kan ik geen enkele lust aan mijn wil onderwerpen, geen enkele begeerte overwinnen en geen enkele 'tempel' voor mijzelf oprichten, evenmin als dat ik op eigen kracht het Koninkrijk van God zou kunnen binnengaan of in mijn eigen gerechtigheid voor God zou kunnen verschijnen. Dit wordt in het algemeen niet voldoende beseft.

Wij zien op Christus om gerechtvaardigd te worden, omdat we zelf geen gerechtigheid bezitten. Wij konden aan onze rechtvaardiging niets toevoegen, omdat Christus onze gerechtigheid is. Evenmin kunnen wij door onze eigen pogingen tot heiligmaking komen, omdat Christus ons geheiligd heeft. Zouden we zelf de weg kunnen vinden in de moeilijkheden van ons leven? Zeker niet! Christus is immers onze 'wijsheid' en we zien tot Hem op

om die te vinden. Zouden we iets kunnen doen om ons lichaam te bevrijden van de sterfelijkheid? Natuurlijk niet! Wij weten echter dat God in Christus ons verlossing geschonken heeft, zowel voor onze ziel als voor ons lichaam. Waarom zouden we dan vanuit alles waarvan we verlost zijn, de heiligmaking kiezen en deze, vermengd met de wet en met neerdrukkende menselijke pogingen, in eigen kracht willen bereiken?

Daarvoor moeten we tot de Heere Jezus Christus gaan net zoals voor alle andere dingen. En als we dan bij Hem komen, mogen we ondervinden dat er geen begeerte is die Hij niet kan overwinnen, geen drift die Hij niet kan beheersen en geen lust die Hem te machtig is. De heiligmaking die we in Christus ontvangen, is even volmaakt als Zijn rechtvaardigmaking, wijsheid en verlossing.

C.H. Mackintosh

Het stille wonder

Onderschat nooit de kracht van het gedrukte woord. Dat wordt gemakkelijk gedaan. Ik moet erkennen dat ik het vroeger wel geloofde. Hoewel ik vele malen de bevestiging had gehoord dat literatuur één van de meest effectieve methoden is om de mensen met het evangelie te bereiken, trof dit feit bijna nooit doel.

Wij, Amerikanen en West-Europeanen, zijn ons nauwelijks bewust van de grote beroering die literatuur teweegbrengt. Dat komt doordat we alles hebben wat ons hartje begeert. Het is echter een feit dat, met uitzondering van onze landen en wetenschappelijk ontwikkelde stedelijke centra, het gemiddelde land van de wereld vrijwel niets aan gedrukt materiaal voor het volk ter beschikking heeft.

Vele miljoenen ongeletterde mensen schreeuwen om lectuur, om te lezen, te leren en te weten. Daarom zullen ze vechten om een klein stukje papier, of dat nu gedrukt is door de communisten of door de Christenen. Dat is de reden waarom ze één bladzijde uit een Evangelie nemen, lezen en laten lezen, totdat er van het gedrukte niets meer te lezen valt!

Ik twijfel niet meer aan de waarde van literatuur. Ik zal nooit meer zeggen dat ik het wel geloof. Het is het Woord dat met stille kracht voortgaat en veel vrucht draagt.

Moge God ons helpen om dit 'snelle wonder' te zien en er meer voor te doen om het te verspreiden onder ontelbare miljoenen die nog nooit van Jezus Christus hebben gehoord.

W.C. Armstrong

U bent niet onder de wet, maar onder de genade

Romeinen 6:14

Wij merken op dat uw brief vaak wijst op de wet, wat een ernstige ondermijning geeft van het gevoel van vrede en rust in uw hart. Wat u nodig hebt, is het inademen van de levendmakende atmosfeer van de vrije genade, de genade die in gerechtigheid kan regeren door Jezus Christus, onze Heere. U redeneert vanuit de vraag wat *ú* voor God betekent, in plaats van te geloven in wat *Gód* voor u betekent. Wij allen zijn in meerdere of mindere mate gevoelig voor deze droevige vergissing.

In verhouding leven maar heel weinig mensen vanuit een werkelijk genieten van de redding door genade. Veel mensen zijn steeds weer bezig om zichzelf op de weegschaal van de wet te wegen. Het beginsel van de wet is zo diep in het hart geprent dat slechts de geweldige kracht van Gods Geest ons daarvan kan verlossen. *Alleen Gods Geest kan ons ertoe brengen die korte, maar o zo belangrijke uitspraak te begrijpen: 'U bent niet onder de wet, maar onder de genade'.*

Het is volkomen onmogelijk voor een ziel om te genieten van een vreugdevolle zekerheid zolang iemand zich nog op de één of andere manier onder de invloed van dit wets-beginsel bevindt. De wet zal altijd ons oog naar binnen, naar onszelf en ons tekortkomen richten. Verder komt de wet niet. Zij zal ons ertoe brengen om onze positie voor God af te meten naar de vorderingen in onze eigen persoonlijke levensheiliging, onze prestatie, onze dienst, onze manier van doen, naar wat wij voelen en plannen en naar alles wat we zijn. Op deze wijze wordt de Heere oneer aangedaan, de Heilige Geest bedroefd, het getuigenis geweld

aangedaan en de maatstaf van het praktische Christendom ernstig verlaagd.

De wet houdt ons vast op de plaats van een voortdurende nederlaag, maar de genade stelt ons in een positie van een voortdurende overwinning, maar dan alleen in Hem, Die ons de overwinning geeft door onze Heere Jezus Christus (1 Kor. 15:57).

Uit een brief van C.H. Mackintosh

Gelegenheden om Hem te dienen

Vraag:

Wat is de rol van de vrouw thuis en in de gemeente?

Antwoord:

Genesis 1:27-28 zegt ons: 'God schiep de mens naar Zijn beeld; naar het beeld van God schiep Hij hem; mannelijk en vrouwelijk schiep Hij hen'. In hoofdstuk 2:18-25 vinden we meer details over de schepping van man en vrouw. Daar zien we dat God eerst de man – Adam – maakte. Nadat God had verklaard dat het niet goed voor de mens was om alleen te zijn, maakte Hij Zijn voornemen duidelijk: 'Ik zal een hulp voor hem maken als iemand tegenover hem' (vs. 18). In de volgende verzen zien we hoe Hij de vrouw maakte, die van Adam de naam Eva kreeg nadat zij in zonde waren gevallen (Gen. 3).

God is een Drie-eenheid: Vader, Zoon en Heilige Geest. De drie Personen van de Godheid zijn in elk opzicht absoluut gelijk en werken altijd in volkomen harmonie samen, hoewel ieder Zijn eigen onderscheiden rol heeft. De Heere Jezus verheerlijkte de Vader; de Heilige Geest neemt de dingen van Christus en ver-

heerlijkt Hem. De Vader zond de Heere. De Zoon vroeg de Vader om de Heilige Geest te zenden. En zo zijn er nog veel meer voorbeelden te noemen.

Zo zijn man en vrouw, geschapen naar het beeld van God, absoluut gelijk in waardigheid en waarde voor God. Toch heeft ieder zijn of haar eigen onderscheiden rol. Hoewel de vrouw paste bij de man, was ze gemaakt om zijn hulp te zijn. Het Hoofd van de man is Christus; het hoofd van de vrouw is de man.

Na de zondeval zei God tegen Adam dat hij in het zweet van zijn gezicht brood zou eten. Tegen Eva zei Hij dat zij met pijn kinderen zou baren. De Schrift ziet de man altijd als de primaire kostwinner of onderhouder van het gezin. Hij verwekt de kinderen en krijgt de verantwoordelijkheid om hen op te voeden in de tucht en vermaning (hsv: de onderwijzing en de terechtwijzing) van de Heere (Ef. 6:4). De vrouw draagt de kinderen niet alleen, maar is ook op unieke wijze door God toegerust om hen te voeden zodra ze uit haar schoot komen. Man en vrouw zijn verantwoordelijk tegenover God om hun kinderen, als Hij hun die geeft, op te voeden voor Hem. Hoe ze de details uitwerken, kan per echtpaar verschillend zijn en is grotendeels afhankelijk van hun omstandigheden.

Efeze 5:21-33 laat ons zien dat het verslag in Genesis niet slechts een verhaal is dat zich afspeelde in de hof van Eden, maar dat het ook een prachtig beeld is van Christus en de Gemeente. Christus wordt voorgesteld door de man; de Gemeente wordt voorgesteld door de vrouw. Hij was eerst. Hij gaf Zichzelf. De Gemeente is voortgebracht door Zijn lijden en sterven. Net zoals de Gemeente het voorwerp is van Christus' liefde, zo zegt Gods Woord dat de vrouw onderworpen is aan de man en de man zijn vrouw liefheeft. In 1 Timotheüs 2:11-15 vinden we het algemene principe gebaseerd op Genesis 3, dat de vrouw geen rol moet hebben waarin zij leert of over een man heerst.

1 Korinthe 14:34-38 past dit principe toe op de samenkomsten van de Gemeente: de vrouw heeft de rol om te zwijgen in gemeentelijke samenkomsten en moet zich thuis door haar man in onderdanigheid laten leren. Dat dit universele principes zijn voor de relatie tussen man en vrouw, blijkt zowel uit dit gedeelte als uit 1 Petrus 3:1-7, waar aan de vrouw de 'onvergankelijke [versiering] van de zachtmoedige en stille geest, die kostbaar is voor God' wordt aanbevolen en Sara als voorbeeld wordt gegeven van dit soort onderdanigheid.

Romeinen 16 vermeldt verschillende vrouwen in de groeten, soms met opmerkingen over henzelf of hun dienst, die de apostel doorgeeft aan de gelovigen in Rome. In Handelingen 9:36-39; 16:14-15,40; 18:24-26 en Filippi 4:2-3 vinden we nog meer voorbeelden. Het soort kenmerken waar de Heere naar zoekt in een Godvrezende vrouw, zien we ook in 1 Timotheüs 5:10. Hoewel God de vrouw niet de rol gegeven heeft om te spreken in de Gemeente, geeft Hij haar beslist wel veel prachtige gelegenheden om Hem daar te dienen.

Eugene P. Vedder jr.

Het hart van de vaders

'Zie, Ik zend tot u de profeet Elia, voordat de dag van de HEERE komt, die grote en ontzagwekkende dag. Hij zal het hart van de vaders tot de kinderen terugbrengen en het hart van de kinderen tot hun vaders, opdat Ik niet zal komen en de aarde met de ban zal slaan' (Mal. 4:5-6).

Hier wordt maar gesproken over één facet van het optreden van deze 'Elia' (de voorloper van Christus), namelijk het herstellen van de verkeerde verhouding tussen de generaties. En dan wordt niet bedoeld op uiterlijke verschillen, maar op de gezindheid van het hart.

Die kloof moet verdwijnen door toenadering van beide kanten, maar het valt op dat bij dit toenaderingsproces de activiteit van de *vaders* voorop staat. Dat is denk ik ook voor ons, Christenen van nu, een belangrijk principe, niet alleen voor de oplossing van problemen die voortvloeien uit de generatiekloof – in gezinnen, families of de plaatselijke gemeente.

Bij de oplossing van alle problemen dragen zij die de meeste ervaring hebben en het grootste inzicht bezitten, ook de grootste verantwoordelijkheid.

Naar H. Wilts

Jeremia – Leven en dienst van Gods profeet

door G. André

Dit boek is geen commentaar op het Bijbelboek Jeremia, maar een schets van de mens, het leven en de dienst van Jeremia. Hij moest het oordeel aankondigen over de stad Jeruzalem. Hij deed dat heel trouw, gehoorzaam en nauwgezet.

Jeremia was zwak, verlegen en jong, maar God wilde hem gebruiken. Maar Jeremia hield van zijn stad en volk en leed bij het vooruitzicht van de totale verwoesting die Jeruzalem zou treffen.

Wij Christenen mogen ook het evangelie van genade en redding door onze Heere Jezus Christus doorgeven. Net als in Jeremia's tijd leven ook wij in een tijd waarin het oordeel voor de deur staat voor iedereen die de vergeving nog afwijst. Maar de genadetijd is nog niet voorbij en wij mogen de weg tot behoud nog vrijmoedig verkondigen!

Dat dit boek daarvoor een aansporing mag zijn!

Bestelcode: 309-8

Aantal bladzijden: 78

Prijs: € 5,95

Gelukkig samenleven

door R.K. Campbell

Trouwen? Een gezin stichten? Kinderen krijgen? Opvoeding? Deze dingen staan meer dan ooit onder zware druk. Deinzen we hiervoor terug of willen we aan de hand van Gods Woord zoeken naar antwoorden die ons verder helpen?

Deze brochure probeert ons te helpen deze antwoorden vanuit Gods Woord te geven.

Bestelcode: 270-1

Aantal bladzijden: 94

Prijs: € 6,95

Nadenkertje

Vrijspraak na 35 jaar

Jaren geleden verscheen er een grote foto in veel kranten. De foto toonde de onschuldig veroordeelde James Bain, die een vooraanstaande grijssharige man, zijn advocaat, omarmde. James Bain had 35 jaar onschuldig in de gevangenis gezeten. Een genetische test bracht het ten slotte aan het licht: hij kon niet de dader zijn die zoveel jaar geleden een negenjarige jongen had overvallen en hem mensonterend geweld had aangedaan.

Net als deze man werden al meerdere honderden veroordeelde gevangenen op grond van een DNA-test weer vrijgesproken. Velen hadden lange gevangenisstraffen uitgezeten, sommigen van hen wachtte zelfs de voltrekking van de doodstraf. Maar niemand haalde de tijd van 35 jaar, die James Bain onschuldig achter de tralies zat. Des te verbazingwekkender was het dat de zo lange tijd onschuldig vastgezeten gevangene geen bitterheid of wrok voelde. Hij zei bij zijn vrijlating: 'Ik heb alles in Gods hand gelegd'.

In de Bijbel lezen wij dat ook Jezus Christus onschuldig veroordeeld werd. Hij werd zelfs aan het kruis genageld, hoewel de Romeinse stadhouder Pilatus en Herodes, de vorst van Galilea, geen schuld in Hem vonden. In tegenstelling tot James Bain zou de Heere Jezus Zich echter in een handomdraai uit deze situatie hebben kunnen bevrijden. Maar dat deed Hij niet. Veelmeer stierf Hij uit liefde tot ons, **omdat Hij ons wilde redden.** Daarom kunnen we nu door het geloof in Hem vergeving van de schuld en het eeuwige leven ontvangen. Hij is het waard dat we ons helemaal aan Hem geven – ook als we ten onrechte lijden.